

ਤਨ,ਮਨ,ਧਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਸੂਰੇਸ਼ਠ ਸੋਦਾ

ਅੱਜ ਸੂਰਵ ਖਜਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸੂਰਵ ਖਜਾਨਿਆ ਦੇ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸੋਦਾਗਰ ਬੱਚੇ ਮਤਲਬ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਸੋਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਪਰਮਾਤਮ - ਸੋਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਰਤਾਂ ਕੀਨੀਆਂ ਭੋਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਦਾ ਕੀਨਾ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਨਾ ਵੱਡਾ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੋਦਾਗਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਜਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ - ਉਮੀਦ, ਅਤੀ ਗਰੀਬ ਸਮਝ, ਅਸੰਭਵ ਸਮਝ ਕਨਿਆਰੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਨਿਆਵਾਂ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮ - ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਗੇ? ਲੇਕਨਿ ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ, ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਤਨਾ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਰੇਸ਼ਠ ਆਸਾਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਲਸ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ, ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਰੱਖਿਆ। ਯੋਗ - ਮਾਤਾ ਜਗਦੰਬਾ ਨਮਿਤਿ ਗਰੀਬ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਫਰਿ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਨਿ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ! ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਦਾਗਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸੋਦਾ ਕੀਨਾ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ! ਜੇ ਗਰੀਬ ਕੁਮਾਰੀ ਤੋਂ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਸੋ ਪਨ ਦੇਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ! ਜੇ ਅੱਜ ਦਿਨ ਤੱਕ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕੀਨੋਂ ਵੀ ਮਲਟੀ - ਮਲਿਨੀਅਰ (ਕਰੋੜਪਤੀ) ਹੋਣ ਲੇਕਨਿ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਪਨ ਜਰੂਰ ਮੰਗਣਗੇ, ਪੂਜਾ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸੋਦਾਗਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਦਾ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਸਦਾ ਮਾਲਾਮਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਨਮਿਤਿ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਬਜਿਨਸਮੈਨ ਹੋਵੇ ਲੇਕਨਿ ਉਹ ਸਰ੍ਹਿਫ ਪਨ ਦਾ ਸੋਦਾ, ਵਸਤੂ ਦਾ ਸੋਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਪਨ ਦਾ ਵੀ ਸੋਦਾ ਕਰਦੇ, ਮਨ ਦਾ ਵੀ ਸੋਦਾ ਕਰਦੇ, ਤਨ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੂਰੇਸ਼ਠ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਵੀ ਸੋਦਾ ਕਰਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਵੇਖਿਆ? ਚਾਰਾਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਦੇ ਕੀਤੇ ਨਾ? ਤਨ ਸਦਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹੇਗਾ, ਮਨ ਸਦਾ ਖੁਸ਼, ਪਨ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਸਿਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਵੀ ਜੇ ਮੁਲਵਾਨ ਵਸਤੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਜਾ ਦੀ ਪੂਰਜਾ ਵੀ ਬਣੇ ਲੇਕਨਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਸ਼ਟ ਜਨਮ ਤੱਕ ਮਤਲਬ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੀ ਇਹ ਚਾਰੇ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹਾ ਸੋਦਾ ਕਦੇ ਕੀਤਾ? ਹੁਣ ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ ਸੋਦਾ? ਪੱਕਾ ਸੋਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੱਚਾ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਕੀਨਾ ਸਸਤਾ ਸੋਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਕੀ ਦਿੱਤਾ, ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ?

ਫਾਰਨਰਜ਼ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦੈਵ ਦਲਿ ਬਣਾਕੇ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਲਿ ਦੇ ਚੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਖਿਣਗੇ, ਗਫਿਟ ਵੀ ਦਲਿ ਦੀ ਭੇਜਣਗੇ। ਤਾਂ ਦਲਿ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਲੇਕਨਿ ਕਹਿਣੀ ਦਲਿ ਦਿੱਤੀ? ਇੱਕ ਦਲਿ ਦੇ ਕੀਨੋਂ ਟੁਕੜੇ ਹੋਏ ਪਏ ਸੀ? ਮਾਂ, ਬਾਪ, ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ, ਕੀਨੀ ਲੰਬੀ ਲਸਿਟ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਲਸਿਟ ਕੜੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀਨੀ ਲੰਬੀ ਲਸਿਟ ਹੋਵੇਗੀ! ਸਭ ਵਿੱਚ ਦਲਿ ਲਗਾਕੇ ਦਲਿ ਹੀ ਟੁਕੜਾ - ਟੁਕੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਨੇਕ ਟੁਕੜੇ ਵਾਲੀ ਦਲਿ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜੋੜ ਲਿਆ। ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਅਤੇ ਲੀਤਾ ਕੀ! ਅਤੇ ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਹੈ! ਸੈਕੀਂਡ ਦਾ ਸੋਦਾ ਹੈ ਨਾ। "ਬਾਬਾ" ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਵੀਧੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵੀਧੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਨਾ ਸਮੇਂ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਸਰ੍ਹਿਫ ਦਲਿ ਨਾਲ ਕਹਿ "ਬਾਬਾ" ਤਾਂ ਸੈਕੀਂਡ ਵਿੱਚ ਸੋਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਵੀਧੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਸਤਾ ਸੋਦਾ ਸਵਿਏ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਹੋਰ ਕਸਿ ਵੀ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸੋਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ - ਮੂਰਤ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੀਨੋਂ ਭੋਲੇ - ਭਾਲੇ ਹਨ! ਲੇਕਨਿ ਕਮਾਲ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੋਲੇ - ਭਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੋਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁਸਿਆਰ ਨਕਿਲੇ ਨਾ। ਅੱਜ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਨਾਮੀਗੁਰਾਮੀ ਧਨਵਾਨ, ਪਨ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਦੀ ਵੀ ਫਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਪਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮੇਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਦਸਾਹ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਫਕਿਰ ਵਾਲੇ ਬਾਦਸਾਹ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਿ ਵੀ ਕਾਲਾ ਪਨ ਹੈ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਫਕਿਰ ਵਾਲੇ ਬਾਦਸਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਬਨਿ ਕੋਡੀ ਹੋ ਲੇਕਨਿ ਬੇਫਕਿਰ ਬਾਦਸਾਹ ਹੋ, ਬੇਗਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਬਾਦਸਾਹ। ਸ੍ਰੁ - ਸ੍ਰੁ ਵਿੱਚ ਸਾਇਨ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ? ਬੇਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰੀਸ। ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਦਸਾਹ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਦਸਾਹ ਹਨ। ਅਜਕਲ ਦੇ ਜੋ ਨੰਬਰਵਨ ਧਨਵਾਨ ਆਸਾਮੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅੰਤ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਜ.ਆਦਾ ਧਨਵਾਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਕਲ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਹਸਿਬ ਨਾਲ ਸੋਚੋ - ਪਨ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਪਨ ਵੀ ਨਕਿਲੇਗਾ। ਤਾਂ ਜੀਨੀ ਵੱਡੀ ਸੰਖਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਧਨ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਥੇ ਸੰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਸੇ ਹਸਿਬ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਪਨ ਹੋਵੇਗਾ! ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਹੋਏ ਨਾ। ਬਾਦਸਾਹ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠੇ। ਬਾਦਸਾਹ ਮਤਲਬ ਭਰਪੂਰ, ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ, ਕਮੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਹਾਲੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਸਸਤੀ ਅਤੇ ਸਹਜਿ ਮਲਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਜਿਹੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਹਜਿ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰ ਹੋਰ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਲੱਭਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤੋਂ ਉਥੇ ਭਗਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਲਿਣ ਦੀਆਂ ਵੀਧੀਆਂ ਵੀ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ ਵੀ ਆ ਗਏ ਹਨ ਲੇਕਨਿ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਲਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੱਤੇ - ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਜਿ. ਹਨ। ਕੀਨਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਤਨਾ ਉਥੇ ਭਗਵਾਨ, ਇਵੇਂ ਸਹਜਿ ਆਵੇ - ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਅਜਕਲ ਦੇ ਭਾਵੇਂ ਭਗਤੀ ਦੇ ਨਾਮੀਗੁਰਾਮੀ, ਭਾਵੇਂ ਪਨ ਦੇ ਨਾਮੀਗੁਰਾਮੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਸਿ ਵੀ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮੀਗੁਰਾਮੀ - ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਜਿ. ਹਨ। ਲੇਕਨਿ ਤੁਸੀਂ ਸਧਾਰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੋਦਾ

ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੇ ਪੱਕਾ ਸੋਚਾ ਕਰ ਲਿਆ ਨਾ? ਡਬਲ ਫਾਰਨਰਜ਼ ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਸੋਚਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਹਿ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੱਤਿ ਕਉਕਿ ਅਖੁਟ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਵਿ ਅਜਕਲ ਦੀ ਵਨਿਸ਼ਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕੀ ਵਨਿਸ਼ ਦੀ ਇਤਨੀ ਸਮਗ੍ਰਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਹੀਆਂ ਕਈ ਦੁਨੀਆਵਾਂ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਸੋਚਾ ਕਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਵੀ ਅਖੁਟ ਹੈ। ਜੀਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਗਣਿਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਵੀ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਹ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਹੈ! ਲੇਕਿਨ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਲਿ ਨਾਲ ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮਿਤਵਾਨ ਬੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੌਥਿ ਅਸ਼ਟ ਰਤਨ ਅਤੇ ਕੌਥਿ 16 ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਲਾਸ਼ਟ! ਕੀਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਤੇ ਇੱਕ ਜਹਿ ਹੀ ਹੈ। ਲਾਸ਼ਟ ਨੰਬਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਫਸਟ ਨੰਬਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬਾਬਾ। ਸ਼ਬਦ ਵੱਚਿ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀਧੀ ਇੱਕ ਜਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਵੀ ਇੱਕ ਜਹਿ ਦੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਜੋ ਵੀ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਹਿ ਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੱਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੱਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਦੱਤਿ ਹਨ - ਇਹ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ - ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਕਿਲਦਰਸੀ, ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕੋਈ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਰ੍ਵਿਫ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਸਭਨੂੰ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਦੇਵ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਗੁਣ ਮੂਰਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਸਟਡੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਵਿ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੁਣ ਤੇ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਫਰਕ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ? ਨੰਬਰਵਨ ਸੋਚਾਗਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦੇ। ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ। ਇੱਕ ਹਨ ਸਰ੍ਵਿਫ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਦੂਸਰੇ ਹਨ ਮਨਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਮਨਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦੰਦਿ ਹਨ ਉਹ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦੰਦਿ। ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਲੇਕਿਨ ਅਨੁਭਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਖੁਦ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਲੇਕਿਨ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣਨਗੇ।

ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਮਤਲਬ ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਣ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਦਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਸਵਰੂਪ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰ੍ਵਿਫ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਗੁਣ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯੂਜ਼ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਦਾ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਦੇਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਧਨ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਧਨ ਨਾਲ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਫਲਤਾ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਰ੍ਵਿਫ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਸਭਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਧਨ ਦਾ ਸੁੱਖ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਅਜਕਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਵਨਿਸ਼ੀ ਧਨਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਧਨ ਬੈਕ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਲਮਾਰੀ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਰਿਹਾਣੇ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਖੁਦ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਿਆਉਣਗੇ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦੇਣਗੇ। ਨਾ ਖੁਦ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣਗੇ, ਨਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਧਨ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸੁਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਨਾ। ਤਕੀਏ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਹੀ ਰਹੀ ਜਾਵੇਗਾ, ਖੁਦ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਯੂਜ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਸਦਾ ਗਰੀਬ ਵੀਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਧਨ ਵੀ ਜੇਕਰ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਰ੍ਵਿਫ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾ ਖੁਦ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਧਨ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵੱਚਿ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ, ਨਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਸਦਾ ਹੀ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਕਵਿ ਕਰੀਏ... ਇਸ ਵੀਧੀ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਦੇ ਮਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮਨਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਉਹ ਸਰ੍ਵਿਫ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੋਚਾਗਰ ਹੋ? ਨੰਬਰਵਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ? ਇਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਕੰਡੀਸ਼ਨ (ਸ਼ਰਤ) ਇਹ ਹੈ - ਜੀਨਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗੇ, ਜੀਨਾਂ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਵੇਗੇ ਉਤਨਾ ਵਧੇਗਾ। ਵਧਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀਧੀ ਇਹ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਵੀਧੀ ਨੂੰ ਨਾ ਅਪਨਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਦ ਵੱਚਿ ਵੀ ਵਰ੍ਹਾਪੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਵੀ ਵਰ੍ਹਾਪੀ ਨਹੀਂ। ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਵਰ੍ਹਾਪੀ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਵਰ੍ਹਾਪੀ। ਕਈ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਸੰਖਿਆ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਗਣਿਤੀ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ - ਸਮਝ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਯੋਗ ਕੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਵਿ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਹਨ, ਰਜਿਸਟਰ ਵੱਚਿ ਨਾਮ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਧਨਵਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਨਾ। ਮੰਗਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਟੀਚਰ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ - ਮਦਦ ਦੇ ਦੇਵੋ, ਕਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰੂਹਰਹਿਨ ਕਰੇਗਾ - ਮਦਦ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਤਾਂ ਭਰਪੂਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਜੋ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਧਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਨ ਵੱਚਿ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਧਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਧਨਵਾਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਧਨਵਾਨ ਦਾ ਸੁੱਖ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ। ਸਮਝਾ? ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬੋੜ੍ਹਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਅੱਗੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਚੈਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਦੰਦਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਜਿਲਟ ਆਉਂਦੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਫੀਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਰੋਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਚੋਜ ਕਰਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਸ੍ਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੋਚਾਗਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਵਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ੍ਰਵ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਈਸਟ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਈਸਟ ਜੋਨ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਹੀ। ਈਸਟਰਨ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸੂਰਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਮਤਲਬ ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦਾ ਅਗਿਆਨ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਰਤਿਤੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਸੂਰਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਵਰਤਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਸ਼ਿ ਵੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸੂਰਜ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਹੋ ਜਾਂ ਕਦੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਪਹਿਲਾ ਕਰਤਵਿਆ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਰੱਥਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਰਥ ਦਵਾਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਪਰਵਿਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਰਮਾਰਥ ਹੈ ਉਥੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸੱਧਿ ਅਤੇ ਸਹਜਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪਰਵਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ, ਏਕਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਰਵਿਰ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਪਰਮਾਰਥ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲੋਂ ਕਨਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਪਰਮਾਰਥ - ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਰਵਿਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਰਮਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਨੇਪਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੂਰਜ ਵੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਨ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਸਭ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਭਵ

ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਕਲਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਯੁਗ ਹੈ। ਜਨ੍ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਕਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦਾ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਚਲਣ ਸੰਪੂਰਨ ਕਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ - ਇਹ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਦੇ ਬੋਲਣ, ਚੱਲਣ... ਸਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਾ ਹੋਈ। ਉਠਣ ਬੈਠਣ ਦੀ ਕਲਾ, ਵੇਖਣ ਦੀ ਕਲਾ, ਚੱਲਣ ਦੀ ਕਲਾ ਸੀ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰਾਪਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪਾਵਰਫੁਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਫੋਰਨ ਪਰਖਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇ।
